

עירובין עג. (המשנה) עד עד: (8 הנקודתיים)

ביאורי מושגים

מבוי וחצר - האמוראים דנו מה מוגדר מבוי ומה לא. ההבדל בין מבוי לחצר בא לידי ביטוי בעיקר במקרה שבו יש צד שלם בחצר/מבוי שפתוח כולו לרה"ר או למקום אחר האסור בטלטול.
מבוי - ניתן להתיר ע"י לחי (קורה הנשענת לצד הפתח) או קורה (קורה המונחת מעל הפתח).
חצר - חייבים לעשות מחיצה ממש סלגבי גודלה נחלו התנאים בתחילת המסכת).

משנה

חצרות הפתוחות אחת לשניה וגם למבוי משותף:

עירבו החצרות ולא השתתפו במבוי -

1. החצרות מותרות והמבוי אסור.

עירבו החצרות וגם השתתפו במבוי:

2. כולם עירבו והשתתפו - החצרות והמבוי מותרים.
3. אחד הבתים שכח לערב - החצרות והמבוי מותרים.
4. אחת החצרות שכחה להשתתף - החצרות מותרות והמבוי אסור.

המשנה היא כר"מ המצריך גם עירוב וגם שיתוף:

בסעיפים 1 ו41 המבוי אסור - כיוון שלא היה שיתוף.

בסעיף 2 המבוי מותר - כיוון שהיה גם שיתוף וגם עירוב.

בסעיף 3 החצר והמבוי מותרים -

הצורך בכפל העירובים (שיתוף+עירוב) הוא כדי שהתינוקות לא ישכחו דין עירוב, כאן רוב אנשי החצר עירבו ולכן אין את החשש הנ"ל (וניתן לוותר על כפל העירובים).

רב:
 במשנה מדובר כשהחצרות סגורות אחת אל השניה ופתוחות אך ורק למבוי.

טעמו של רב:

הצעתו של רב יוסף (שנדחתה):

שיתוף מבואות מועיל רק כשמעבירים אותו לחצר דרך המבוי, (כשהחצרות סגורות חייבם להעביר את השיתוף דרך המבוי).

נדחה - דייקנו מברייתא שלא צריך להעביר דרך המבוי.

הצעת הגמרא:

כשהחצרות פתוחות אחת לשניה הן נחשבות חצר אחת. כדי להתיר מבוי יש צורך שיהיו לו לפחות שתי חצרות. לכן חייבים להסביר שבמשנה החצרות סגורות ולכן הן נחשבות חצרות נפרדות.

דין זה של הגדרת מבוי שנוי במח' אמוראים (לגבי משמעות הגדרת מבוי - עיין ביאור מושגים):

רב:
 צריך 2 חצרות (כשלכל חצר 2 בתים).

שמואל:

צריך חצר (שיש בה בית אחד) ובית. מהמשנה משמע כרב. לא ברור האם בעקבות זאת שמואל חזר בו מדבריו.

ר' יוחנן:

צריך חצר (שיש בה בית אחד) ומקום הראוי לדירה.